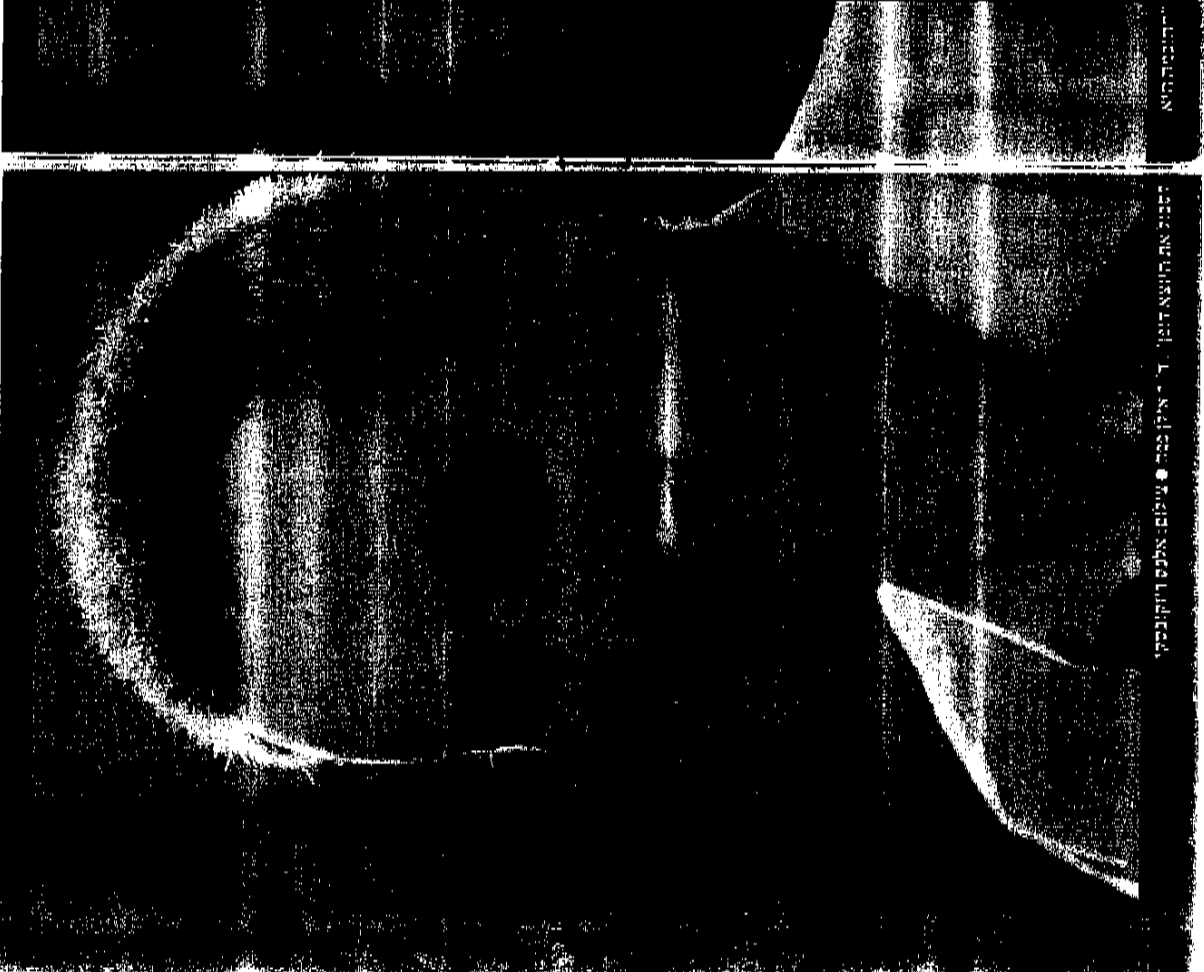

ד"ר פפה ומלחמתו ביהודים

ההרס האקדמי על אוניברסיטת חיפה, שעליו החליט איגוד המורים הבריטי, מעמיד שוב במוקד המחלוקת את "ההיסטוריון החדש" ד"ר אילן פפה • ההרס נוגע, כביכול, להגן על "ההופש האקדמי" שלו בקשר לפדשת עבודת המחקר שנפסלה על "עבה טווידה" ב-1948 • "אני לא מופתע מהטקטיקות הכותניות ומחוסר היישר שלו", אומר ד"ר גדי שאוב • מפה: "כל עוד אוכה להגנה בינלאומית, אמשך לעבוד"

אייל לוי

ההיסטוריון

ההיסטוריון ד"ר אילן פפה • היסטוריון המוסלמים • היסטוריון המוסלמים

ד"ר פפה ומלחמתו ביהוד

החרם האקדמי על אוניברסיטת חיפה, שעליו החליט איגוד הבריטי, מעמיד שוב במוקד המחלוקת את "ההיסטוריה ד"ר אילן פפה • החרם נועד, כביכול, להגן על "החופש האקדמי" לקשר לפרשת עבודת המחקר שגפסלה על "טבח שוטורה" "אני לא מופתע מהטקטיקות הכוחניות ומחוסר היושר שד"ר גדי טאוב • פפה: "כל עוד אוכה להגנה בינלאומית, אמש

אייל לוי

זוהר בן אול סייטח? אני בריטי בוויכוח את יש מצאו ד לא חזק היוצא

העבודה, ביקשה מכך לתקן אותה, אבל גם אחרי השיפוץ הוחלט לפסול אותה והיא ירדה מהמדף. כך משוכנע עד היום שרק בגלל ששמו של פפה הופיע, הוא עבר מסע השפלה.
"מתי הכל התחיל?", שואל כץ ומיד עונה. "אחרי שקיבלתי ציון גבוה ואנשים ביקשו לקרוא. צילמתי עותקים וכמקובל הוספתי תודות. בין היתר הודיתי לד"ר פפה, שאולי היה המורה המרכזי שלי בלימודי התואר השני. כרגע שהחסידים השוטים ראו את השם שלו הם לקחו את העבודה בכדי לנגח אותה. המלחמה שלהם היא לא נגדי".
ד"ר פפה ניהל מאבק עיקש נגד חברי הוועדה שמינתה האוניברסיטה והתעמת עם עורך הדין ג'ורא ארדינסט, פרקליטם של הלוחמים, ברשת הדואר הפנימית של חברי הסגל האקדמי. הוא הגן על כך ועל עבודתו.
"היינו מוציא אותו מרעתנו", מספר עורך הדין

על הטבח בסנטוזה. כץ ביקש להוכיח שבמאי 1948 לוחמי חטיבת אלכסנדרוני ביצעו מעשי זוועה בתושבי הכפר וגם הביא עדויות. הוא קיבל על עבודתו את הציון הגבוה 97.
כשוותיקי החטיבה הגישו תביעת דיבה ונמצא שחלק מהעדויות שמופיעות בעבודה אינן מופיעות בקלטות שתומללו על ידי כץ, זה נגמר בפשרה בבית המשפט. כץ הסכים להתנצל בפני הלוחמים שלא היה טבת. מאוחר יותר הוא רצה לחזור מהתנצלותו, אבל בית המשפט כבר לא אישר.
וערה שמינתה האוניברסיטה כדי לברוק את

תדי כץ: "בעבודה הודיתי

אפילו יחסית לד"ר אילן פפה, מדובר, כך נראה, בחציית קו אדום. לתמוך בחרם שהטיל איגוד מרצי האוניברסיטת סטאוד הבריטי נגד אוניברסיטת חיפה, המוסד שבו הוא מלמד? בשביל רבים מעמיתיו יש כאן כגיירה, הודמ" גות מצוינת להראות לו את הדלת החוצה.
"ישנם רבים שרצותיהם לא מקובלות עליי, אבל זה במסגרת החופש האקדמי", מסביר נשיא האוניברסיטה, פרופסור אהרן בן-זאב. "אבל קריאה לחרם על מקום העבודה היא חריגה מגבולות הטעם הטוב, אפילו המוסר. ברגע שהוא פועל נמר צות, אני חושב שמן הראוי שילך בעקבות עצתו ויחרים את האוניברסיטה".

פפה חושב, כצפוי, אחרת. "האוניברסיטה מנסה לסלק אותי כבר חמש שנים. המרצים בכרישניה מנסים להגן עליי. כל עוד אוכה להגנה בינלאומית, אמשך לעבודה. זהו מוסר ציבורי ששייך גם לי ולתלמידיי. אני מקווה שהחרם יגרום לאוניברסיטה לשיטה לשנות את מדיניותה כלפיי וכלפי תלמידיי".

זה לא גול עצמי? "כיצד צריכה קהילה בינלאומית להגיב מול אקדמיה שרומסת בעצמה כל חופש אקדמי? למוטב ידיעתי אין אמצעים אחרים, למרות שמדובר בר בצעד דרסטי ולא קל. אין כאן גול עצמי, יש כאן כריסס אדום לקהילה אקדמית שבגרה בחופש האקדמי".

המרינטה של פפה

פפה, בן 51, יליד חיפה, כוגר האוניברסיטה העברית בירושלים שקיבל את תואר הדוקטור באוקספורד, הוא אאוטסיידר ותמיד היה כזה. כריי ומטי, חר כמו סכין ומשתייך לשמאל המכונה קיצוני. פפה, חבר בח"ש, טוען שבי 1948 גירוש הערבים מבתיהם היה מתוכנן. מטיף להטלת סנקציות על ישראל בגלל פעולותיה בשטחים. הוא מגדיר את עצמו אנטי ציוני, או יותר נכון פוסט ציוני, משתייך לקבוצה המכונה "ההיסטוריונים החדשים". לא מעט אנשים מאשימים אותו שהאידר אולוגיה מנחה אותו לעיתים בעבודתו המרעית.
"פפה איש מוכשר שמושפע מהדעות האנטי ציוניות שלו", משוכנע ההיסטוריון ר"ד מאיר פעיל. "גם אני היסטוריון שיש לו דעות קדומות ואני מנתח את ההיסטוריה במידה מסוימת על פי ההשקפה הזו. אבל כשאני עוסק בעבודה מרעית, אני עושה כל מה שאני יכול כדי להכניס באופן אוניברסיטאי, אף אחד לא בא אליי בטענה שיצרתי חמץ".

הכל התפרץ מאז עבודת הגמר שהגיש תדי כץ

1511
P.033 בר בצעד ריטסי ולא קל. אין כאן גול עצמי, יש כאן כריטיס ארום לקהילה אקדמית שבגדה בחופש האקדמי."

החריזתה של פפה

פפה, בן 51, יליד חיפה, בוגר האוניברסיטה העברית בירושלים שקיבל את תואר הדוקטור באוקספורד, הוא אאוטסיידר ותמיד היה כזה. כריי זמטי, חד כמו סכין ומשתייך לשמאל המכונה קיצוני. פפה, חבר בחר"ש, טוען שב-1948 גידוש הערבים מבתיהם היה מתוכנן. מטיף להטלת סנקציות על ישראל בגלל פעולותיה בשטחים. הוא מגדיר את עצמו אנטי ציוני, או יותר נכון פוסט ציוני, משתייך לקבוצה המכונה "ההיסטוריונים החדשים". לא מעט אנשים מאשימים אותו שהאיד"א אולגיה מנחה אותו לעיתים בעבודתו המדעית. "פפה איש מוכשר שמושפע מהדעות האנטי ציוניות שלו", משוכנע ההיסטוריון ד"ר מאיר פעיל. "גם אני היסטוריון שיש לו דעות קדומות ואני מנתח את ההיסטוריה במידה מסוימת על פי ההשקפה הזו. אבל כשאני עוסק בעבודה מדעית, אני עושה כל מה שאני יכול כדי להביט באופן אובייקטיבי. אף אחד לא בא אליי בטענה שיצרתי חמץ".
הכל התפוצץ מאז עבודת הגמר שהגיש תרי כץ

אני לא מופתע מהטקטיקות הכוחניות ומחוסר היושר ד"ר גדי טאוב • פפה: "כל עוד אוכה להגנה בינלאומית, אמ

אייל לוי

זהיר כ
אוי
סיטה?
"אנ
כרטיס
בוויכוח
את יש
מצאו ו
לא חזי
היוצא

העבודה, ביקשה מכץ לתקן אותה, אבל גם אחרי השיפוץ החלט לפסול אותה והיא ירדה מהמרף. כץ משוכנע עד היום שרק בגלל ששמו של פפה הופיע, הוא עבר מסע השפלה.
"מתי הכל התחיל?", שואל כץ ומיר עונה. "אחרי שקיבלתי ציון גבוה ואנשים ביקשו לקרוא. צילמתי עותקים וכמקובל הוספתי תודות. בין היתר הודיתי לר"ר פפה, שאולי היה המורה המרכזי שלי בלימודי התואר השני. ברגע שהחסידים השוטים ראו את השם שלו הם לקחו את העבודה בכדי לנגח אותו. המלחמה שלהם היא לא נגד".

על הטבח בטנטורה. כץ ביקש להוכיח שבמאי 1948 לוחמי חטיבת אלכסנדרוני ביצעו מעשי זוועה בתושבי הכפר וגם הביא עדויות. הוא קיבל על עבודתו את הציון הגבוה 97.
כשוותיקי החטיבה הגישו תביעת דיבה ונמצא שחלק מהעדויות שמופיעות בעבודה אינן מופיעות בקלטות שתומללו על ידי כץ, זה נגמר בפשרה בבית המשפט. כץ הסכים להתנצל בפני הלוחמים שלא היה טבח. מאוחר יותר הוא רצה לחזור מהתינצלותו, אבל בית המשפט כבר לא אישר.
וערה שמינתה האוניברסיטה כדי לבדוק את

פפה
ביקש
'ההיסט
כאורח
עבור נ
הודיעו
פפה
השמאל
פרופ' א
הוא צל
הורה לו
לבטל. ו
שבו מש
באתו
האולם
הראשי
ומכשיר
הביטחון
מנשיא
לעיני א
במחזה ה

ד"ר פפה ניחל מאבק עיקש נגד חברי הוועדה שמינתה האוניברסיטה והתעמת עם עורך הדין גיורא ארדינסט, פרקליטם של הלוחמים, ברשת הוואר הפנימית של חברי הסגל האקדמי. הוא הגן על כץ ועל עבודתו.
"הייתי מוציא אותו מרענתו", מספר עורך הדין ארדינסט. "זה הגיע לרמה של קללות. התברר לכולם שכץ הוא המריזונטה של פפה. הוא הפעיל אותו בכל הסיפור".
דיקן הפקולטה למדעי הרוח, יוסי בן-דארי, שתואר על ידי פפה כ"ראש משטרת המחשבות הציונית" החליט להגיש תלונה לראשי האוניברסיטה על התנהגות לא קולגיאלית, לא אתית, לא מוסרית, עמוסה בשקרים, בהשמצות ובגסות רוח. בדרך כלל בטמכותו של הרקטור לשפוט, אבל סמכויות הענישה שלו מצומצמות לנזיפה בלבד. את המקרה של פפה העבירו לאב בית הדין למשמר עת אקדמית, הפרופסור יעקב ברנאי. במקרים קיצוניים זה יכול להוביל לפיטורים.
"באופן עקרוני חשבתי שתלונות על העלבות לא צריכות להגיע לבית הדין המשמעותי", נזכר ברנאי באירוע. "זה משפט אורח. לגבי סעיפים אחרים של הפרות משמעת לכאורה, אמרתי שאם כתב האישום יתוקן, יהיה מקום לשקול, הייתי מאור

חדי כץ: "בעבודה הודיתי לר"ר פפה, שאולי היה המורה המרכזי שלי בלימודי התואר השני. ברגע שהחסידים השוטים ראו את השם שלו הם לקחו את העבודה בכדי לנגח אותו. המלחמה שלהם היא לא נגדי אלא נגד פפה"

פרשת טנטורה. כץ (משמאל) והשר הפלשתיני עבד אל דאוק יחיא • צילום: רונן לידור

אייל לוי

החוכמה היא

זהיר בניסוח. התלונה לא הוגשה פעם נוספת".
אולי היית הופך כבר אז אי נעימות לאוניברסיטה?
 "אני מבדיל בין מקום עבודה רגיל לבין אוניברסיטה, כי עוצמתו של המוסד האקדמי נמצאת בוויכוח ובאי ההסכמה. זה כמו שחשבו פעם לפטר את ישעיהו ליבוביץ' כי הוא אמר דברים שלא מצאו חן בעיני הרבה אנשים. אוניברסיטה רצינית לא חושבת על פיטורים. החוכמה היא לסבול את היוצא דופן".

הנוסע עם אדיב בוסל

פפה משוכנע שמאז הוא נדרף, כי 2003 הוא ביקש לערוך באוניברסיטה יום עיון בנושא 'ההיסטוריוגרפיה של מלחמת 1948'. הוא זימן כאורח את ד"ר אורי אריב, שישב בכלא על ריגול עבור סודיה. ממש לפני הכניסה לאודיטוריום הודיעו לו שהבנס מבוטל.
 פפה כתב על המקרה באתר האינטרנט 'הגדה השמאלית': "כאשר נודע לדיקן למרעי החברה, פרופ' אריה רשנר, על הכוונה לקיים את יום העיון, הוא צלצל לראש המחלקה ולאחר מכן אליי. הוא הורה לנו - בהוראה ישירה של הרקטור והנשיא - לבטל. הוא בהחלט לנו כי לא ירשה לקיים יום עיון שבו משתתף אדיב".
 באתר האינטרנט נמשך התיאור: "דלתות האולם היו נעולות. במסדרון המתנינו קצין הביטחון הראשי ועשרה מאנשיו, כולם חמושים באקדחים ומכשירי קשר. נרחפתי לחדר סמוך על ידי קצין הביטחון ואחד מסגניו אשר הגישו לי מכתב אישי מנשיא האוניברסיטה, יתודה חיות. כל זה נעשה לעיני אשתי ועמיתי, אשר התבוננו חסרי אונים במחזה המקאברי. המכתב קבע כי מעשיי הם הפרה

העבודה, ביקשה מכץ לתקן אותה, אבל גם אחרי השיפוץ החלט לפסול אותה והיא ירדה מהמרף. כץ משוכנע עד היום שרק בגלל ששמו של פפה הופיע, הוא עבר מטע השפלה.
 "מתי הכל התחיל?", שואל כץ ומיד עונה. "אחרי שקיבלתי ציון גבוה ואנשים ביקשו לקרוא. צילמתי עותקים וכמקובל הוספתי תודות. בין היתר הודיתי לד"ר פפה, שאולי היה המורה המרכזי שלי בלימודי התואר השני. ברגע שהחסידים השוטפים ראו את השם שלו הם לקחו את העבודה בכדי לנגח אותו. המלחמה שלהם היא לא נגדי".
 ד"ר פפה ניהל מאבק עיקש נגד חברי הוועדה שמינתה האוניברסיטה והתעמת עם עורך הדין גיורא ארדינסט, פרקליטם של הלוחמים, ברשת הרואר הפנימית של חברי הסגל האקדמי. הוא הגן על כץ ועל עבודתו.
 "הייתי מוציא אותו מרעונו", מספר עורך הדין ארדינסט. "זה הגיע לרמה של קללות. התברר לכולם שכץ הוא המריונטה של פפה. הוא הפעיל אותו בכל הסיפור".
 ריקן הפקולטה למרעי הדוח, יוסי בן-ארצי, שתואר על ידי פפה כ"ראש משטרת המחשבות הציונית" החליט להגיש תלונה לראשי האוניברסיטה על התנהגות לא קולגיאלית, לא אתית, לא מוסרית, עמוסה בשקרים, בהשמצות ובגסות רוח. בדרך כלל בסמכותו של הרקטור לשפוט, אבל סמכויות הענישה שלו מצומצמות לנויפה בלבד. את המקרה של פפה העבירו לאב בית הדין למשמעת אקדמית, הפרופסור יעקב ברנאי. במקרים קיצוניים זה יכול להוביל לפיטורים.
 "באופן עקרוני חשבתי שתלונות על העלבות לא צריכות להגיע לבית הדין המשמעתי", נזכר ברנאי באירוע. "זה משפט אורחי. לגבי סעיפים אחרים של הפרות משמעת לכאורה, אמרתי שאם כתב האישום יתוקן, יהיה מקום לשקול, הייתי מאוד

על הטבח בטנטורה. כץ ביקש להוכיח שבמאי 1948 לוחמי חטיבת אלכסנדרוני כיצעו מעשי יזועה בתושבי הכפר וגם הביא עדויות. הוא קיבל על עבודתו את הציון הגבוה 97.
 כשוותיקי החטיבה הגישו תביעת ריבה ונמצא שחלק מהעדויות שמופיעות בעבודה אינן מופיעות קלטות שתומללו על ידי כץ, זה נגמר בפשרה כית המשפט. כץ הסכים להתנצל בפני הלוחמים שלא היה שבת. מאוחר יותר הוא רצה לחזור מהת-צלוחו, אבל בית המשפט כבר לא אישר.
 ועדה שמינתה האוניברסיטה כדי לברוק את

תדי כץ: "בעבודה הודיתי לד"ר פפה, שאולי היה המורה המרכזי שלי בלימודי התואר השני. ברגע שהחסידים השוטפים ראו את השם שלו הם לקחו את העבודה בכדי לנגח אותו. המלחמה שלהם היא לא נגדי אלא נגד פפה"

רחו ישראלים רק על רקע מוצאם. ב־2003 סירב אנדרו ווילקי, פרופסור מאוקספורד, לקבל למעבר זה שלו את עמית רובשני, סטודנט מאוניברסיטת תל־אביב. "אני בטוח שברמה האישית אתה בחור נהדר", כתב ווילקי לרובשני, "אבל בשום אופן לא אקח מישהו ששירת שלוש שנים בצבא הישראלי". מוסדות אוקספורד השעו את ווילקי לחורשיים. באוניברסיטאות בריאילן חיפה רתחו על ההחלטה ולא פחות על העובדה שאף אחד לא שמע את הצד שלהם. "קבוצה כזו גדולה של חוקרים בריטים מגיעה למסקנות בלי לבדוק את העובדות", אמר נשיא אוניברסיטת חיפה, פרופ' בן־זאב. "לא נותנת לנו להציג את תגובתנו. זה ממש משפט שרה, ועל מקרה שהיה לפני שלוש שנים והוכרע בבית המשפט. מי שפגע בחופש האקדמי הוא ד"ר פפה כי הוא קרא לעמיתיו בחו"ל לפגוע באנשים שהמסקנות שהסיקו לא נעמו לאוזניו".

רשתם אותם?

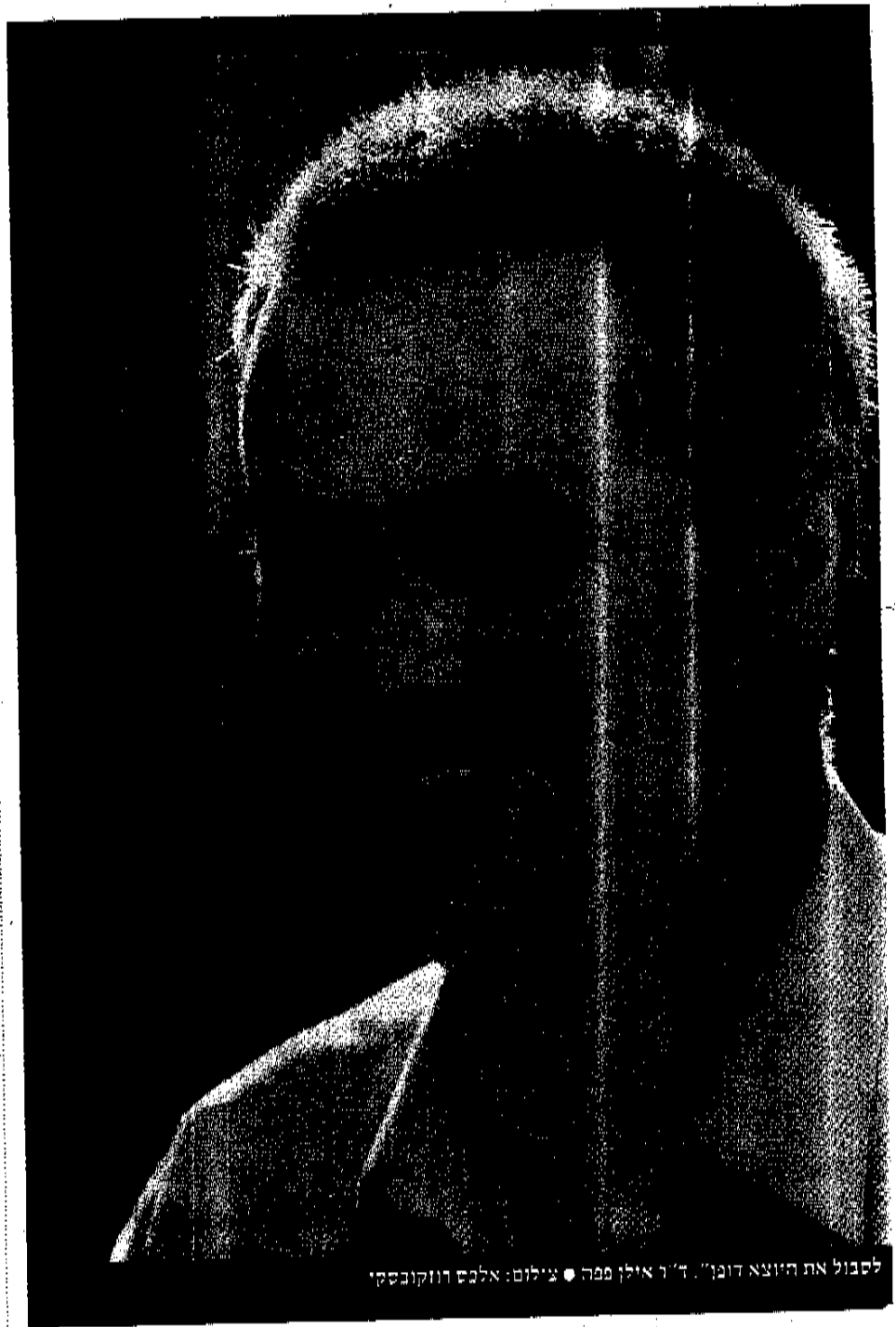
"אף פעם. אני יכול להגיד שיש אנשים בסגל שקראו להחרים אותו. אני מתנגד. אני לא אאבד צלם אנוש גם מול מי שמתנהג בצורה לא הוגנת אינני, אבל אמשיך לבקר אותו על התנהגות לא מוסרית".

הוא יעמד לדין משמעתי?

"יש פה שימוש לרעה בחופש האקדמי, אבל לא נעמיד אותו לדין משמעתי בגלל שאנשים יוכלו לפרש את זה כאילו יש פה פגיעה באותו חופש שהוא כל כך יקר לנו".

הוויכוחים של פפה עם עמיתיו הם דבר מוכר כרשת הדואר הפנימית של הסגל. לא פעם הם גולי־שיים לפסים בוטים. פרופ' גבי ויימן מהחוג לתקשורת ייעץ פעם לפפה לשתות כוס קפה ולנח כעשר דקות לפני שהוא עונה. זה לא עזר.

בין ויימן לפפה, לצד ויכוחים, היו תמיד יחסי עבודה והערכה. שניהם הדריכו את הסטודנטית מרי תותרי בעבודת דוקטורט שהיא עשתה בנושא "התקשורת ברשתות הפלשתינית בעידן ערפאת". כשעלה עניין החרם, שלח ויימן לפפה מכתב קשה. "התרעמתי בגלל הצירוף הבלתי האפשרי של המילים 'חרם' ו'אקדמי'". הסביר ויימן. "החטא הגדול הוא לא דעותיו ולא ביקורתו, אלא היוזמה שלו. זה סותר את כל מה שאנחנו מלמדים באוניברסיטה. אמרתי לו: 'אתה מחריים את מרי תותרי, ברייטה'".

לסבול את היוצא דופן. ד"ר אילן פפה • צילום: אלכס רוזנקובסקי

חלוקת הארץ ופירוש הדבר מלחמת אזרחים לבצח. אני לא מופתע מהטקטיקות הכוחניות ומחוסר הייר שר, כי פפה הוא היסטוריון פוסט־מודרני ואמונתו היא שאין אמת אלא רק כוח. כל פעם שמישהו מתקומם, הוא מתחיל לצרוח שזו סתימת פיזת פוליטית".

פפה לא מסכים. "נחפז הוא! כאשר יהודים, ורבים מתומכי החרם הם יהודים, מפרידים בין יהדותם לביקורתם על מדינת ישראל, האנטישמיות ות דועכת. מדיניות ישראל בשטחים היא היום הגורם העיקרי להתחזקות האנטישמיות".

הוא לא נודף

החרם של איגוד המרצים הבריטי הוטל ביום שישי, ממש לפני ערב ליל הסדר. על אוניברסיטת

חמורה ביותר של תקנון האוניברסיטה ולכן החרר נעול והאירוע בוטל".

להסגר ולהיות יש גרסה פחות דרמטית. "האור גיברסיטה הפנתה אליי שאלה האם התמלאו הנהלים לקיום הכנס ומבדיקות שערכנו התברר שלא", מטביד רטנו, "ממש לא סתימת פיזת ואילן פפה יודע את זה היטב. הוא נותן דיוור לרעיונותיו בכל במה אפשרית ומעולם איש לא דדף אותו".

פרופסור חיות, הנשיא היוצא, זוכר מה קרה בעקבות המיני־פרשייה. "בשבילו זו היתה הודמה נות לכתוב מכתבים ואחרי זה לקבל אימיילים שחטמו את התיבה שלי. כל עשרות המכתבים מחו"ל היו מאנשים שמחו על העוול הנורא שעשינו. טרחנו וענינו לכולם ולא קיבלנו אפילו תגובה אחת חוזרת".

באוניברסיטה כמו לא מעט קולות שכינו את פפה גיס חמישי. מרצים התלוננו על העובדה

נשיא אוניברסיטת חיפה: "קבוצה גדולה של חוקרים בריטים הגיעו למסקנות בלי לבדוק את העובדות. לא נתנו לנו להציג את תגובתנו. זה ממש משפט שרה, ועל מקרה שהיה לפני שלוש שנים והוכרע בבית המשפט. מי שפגע בחופש האקדמי הוא ד"ר פפה כי הוא קרא לעמיתיו בחו"ל לפגוע באנשים שהמסקנות שהסיקו לא נעמו לאוזניו".

לפרש את זה כאילו יש פה פגיעה כאותו חופש שהוא כל כך יקר לנו".

הויכוחים של פפה עם עמיתיו הם דבר מוכר ברשת הרואר הפנימית של הסגל. לא פעם הם גול-שים לפסים בוטים. פרופ' גבי ויימן מהחוג לתקשורת ייעץ פעם לפפה לשתות כוס קפה ולנוח כעשר דקות לפני שהוא עונה. זה לא עוד.

בין ויימן לפפה, לצד ויכוחים, היו תמיד יחסי עבודה והערכת. שניהם הדריכו את הסטודנטית מרי תותרי בעבודת דוקטורט שהיא עשתה בנושא "התקשורת ברשות הפלשתינית בעירו ערפאת". כשעלה עניין החרם, שלח ויימן לפפה מכתב קשה. "התרעמתי בגלל הצירוף הבלתי האפשרי של המילים 'חרם' ו'אקדמי'". הסביר ויימן. "החטא הגדול הוא לא דעותיו ולא ביקורתו, אלא היוזמה שלו. זה סותר את כל מה שאנחנו מלמדים באוניברסיטה. אמרתי לו: 'אתה מחריס את מרי תותרי,

לסבול את היוצא דוגו". ד"ר אילן מכה • צילום: אלכס רוזנקובסקי

חלוקת הארץ ופידוש הדבר מלחמת אורחים לנצח. אני לא מופתע מהטקטיקות הכוחניות ומחוסר היר-שר, כי פפה הוא היסטוריון פוסט-מודרני ואמונתו היא שאין אמת אלא רק כוח. כל פעם שמישהו מתקומם, הוא מתחיל לצרוח שזו סתימת פיות פוליטית".

פפה לא מסכים. "נהפוך הוא: כאשר יהודים, ורבים מתומכי החרם הם יהודים, מפרידים בין יהדותם לביקורתם על מדינת ישראל, האנטישמיות ותר דועכת. מדיניות ישראל בשטחים היא היום הגורם העיקרי להתחזקות האנטישמיות".

הוא לא נורף

החרם של איגוד המרצים הבריטי הוטל ביום שישי, ממש לפני ערב ליל הסדר. על אוניברסיטת בראילן הוא הוטל בגלל קשריה עם המכללה האקדמית באריאל, ואילו על אוניברסיטת חיפה הוא הוטל בטענה לרדיפת אנשי סגל שניטו למתוח ביקורת כנגד הממשלה. ההצעה לחרם על האוניברסיטה העברית בירושלים נפלה בינתיים מאחר שלדברי הארגון ישנם סימני שאלה לגבי הטענות כי כדי לבנות מעונות חדשים לסטודנטים טים כהר הצופים, משפחות פלשתיניות פונו מבתיהן. למרות זאת, הבטיחו בארגון, הטענות ייברקו.

לצד מחיאות כפיים של חלק מהנוכחים בהצבעה, היו גם קולות רבים של כעס. מלקולם גרנט, נשיא וראש אוניברסיטת קולג' לונדון, היה נסער: "חרם אקדמי למטרות פוליטיות הוא בדיוק ההפך מהמשימה שלנו והוא חוסר הבנה של הייעוד. חופש הדיבור, שאנחנו כל כך מעוררים, נמצא ברגע בסכנה".

כאנגליה היו בעבר מקרים שבהם אנשי אקדמיה

חמורה ביותר של תקנון האוניברסיטה ולכן החרו נעול והאירוע בוטל".

לרסנר ולחיות יש גרסה פחות דרמטית. "האוניברסיטה הפנתה אליי שאלה האם התמלאו הנהלים לקיום הכנס ומבריקות שערכנו התברר שלא", מסביר רסנר, "ממש לא סתימת פיות ואילן פפה יודע את זה היטב. הוא נותן רדור לרעיונותיו בכל כמה אפשריות ומעולם איש לא רדף אותו".

פרופסור חיות, הנשיא היוצא, זוכר מה קרה בעקבות המיני-פרשייה. "בשכילי זו היתה הזדמנות לכתוב מכתבים ואחרי זה לקבל אימיילים שחטמו את התיבה שלי. כל עשרות המכתבים מחו"ל היו מאנשים שמחו על העוול הנורא שעשינו. טרחנו וענינו לכולם ולא קיבלנו אפילו תגובה אחת חוזרת".

באוניברסיטה כמו לא מעט קולות שכינו את פפה גיס חמישי. מרצים התלוננו על העובדה שהוא מקבל כספי מדינה, הקרן לקשרי מדע, נוסע לכנסים בחו"ל ומפיץ שם את דעותיו. בדצמבר 2004 בכנס בבית הספר ללימודי אפריקה והמזרח באוניברסיטת לונדון הוא הוזמן להשתתף בדיון שכותרתו "התנגדות לאפרטהייד הישראלי - אסטרטגיות ועקרונות". בכנס דנו בניתוק הקשרים האקדמיים עם אוניברסיטאות בישראל. פפה הרצה על המשמעות והמטרות של החרם. ראשי האוניברסיטה שלחו לא פעם נציגים לשמוע מה בדיוק הוא אומר בהרצאותיו והממצאים לא היו מחמיאים.

הסופר וההיסטוריון ר' גרי טאוב מהאוניברסיטה העברית ראה לא פעם את פפה בפעולה. טאוב, איש שמאל, משוכנע שפפה רק מזיק למחנה. "פוסט-ציונות זה שם נורא מטעה. זה נשמע כאילו שונה, קריד ונייטרלי, אבל במקרה של פפה זו אנטי ציונות לוחטת כל כך שמוכנה להתנהל גם על חשבון הפלשתינים", אומר טאוב. "הוא נגר

**נשיא אוניברסיטת חיפה:
"קבוצה גדולה של חוקרים
בויטים הגיעו למסקנות
בלי לבדוק את העובדות.
לא נתנו לנו להציג את
תגובתנו. זה ממש משפט
שדה. מי שפגע בחופש
האקדמי הוא ד"ר מכה"**

בדיוק סוג האוכלוסייה שאתה רוצה לעזור לה. היא לא תוכל להשתתף בכנס להציג את הדוקטורט באנגליה בגללך".

האוניברסיטה היתה סגורה כימים האחרונים בגלל חופשת הפסח. פפה לא נתקל בעמיתיו, אבל זה יקרה. עורך הדין ארדיגסט שוקל לעתור לבג"ץ, הוא מבקש לברר למה המורד לא מפורט. פפה יצטרך ללכת בשבילים, לעלות לחרדו ולפגוש אנשים שכבש יועיפו פנים. הוא לא מתרגש. "אני כבר טובל מחרם כזה חמש שנים. יש דברים גרועים יותר בחיים".

eyall@maariv.co.il